

Άγιος Νικόλαος Επίσκοπος Αχρίδος ο Βελιμίροβιτς: Άγγελοι, οι μεγαλύτεροι αδελφοί μας (μέρος 2ο)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή](#)

Η Κλίμακα του Ιακώβ, λεπτομέρεια από ξυλόγλυπτο αναλόγιο της Ι. Μ. Μ. Βατοπαιδίου

Οι εμφανίσεις των αγγέλων

Ο τρόπος εμφάνισης των αγγέλων ποικίλλει ανάλογα με το σκοπό, την περίπτωση και τον άνθρωπο στον οποίο εμφανίζονται.

Η εμφάνιση ενός αγγέλου στο Μωυσή για παράδειγμα έγινε με τον εξής τρόπο: Όταν ο Μωυσής ήταν βοσκός στην έρημο «ώφθη αυτώ άγγελος Κυρίου εν πυρί φλογός εκ του βάτου, και ορά ότι ο βάτος καίεται πυρί, ο δε βάτος ου κατεκαίετο» και «εκάλεσεν αυτόν ο Κύριος εκ του βάτου λέγων Μωυσή, Μωυσή» (Εξ. γ' 2,4).

Ο Μωυσης δεν είδε ούτε πρόσωπο ούτε μορφή αλλά μόνο τη φωτιά. Από τη φωτιά άκουσε τη φωνή να τον καλεί και να τον καθοδηγεί τι να κάνει.

Η εμφάνιση αγγέλου σ' ολόκληρο το λαό του Ισραήλ, όταν έφευγε από την Αίγυπτο, έγινε ως εξής: «ο δε Θεός ηγείτο αυτών, ημέρας μεν εν στύλω νεφέλης, δείξαι

αυτοίς την οδόν, την δε νύκτα εν στύλω πυρός» (Εξ. ιγ' 21).

Εδώ δεν παρουσιάστηκε ο ίδιος ο Κύριος αλλά άγγελός Του. Αυτό το βεβαιώνει ο Μωυσης: «και ανεβοήσαμεν προς Κύριον, και εισήκουσε Κύριος της φωνής ημών και αποστείλας άγγελον εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου» (Αριθμ. κ' 16). Εδώ, όπως και σε κάποια άλλα σημεία, ο άγγελος ταυτίζεται με το Θεό. «Το γαρ όνομά μου εστίν επ' αύτω», λέει ο ίδιος ο Κύριος (πρβλ. Εξ. κγ' 20-21).

Στον Γεδεών ο άγγελος εμφανίστηκε σαν συνηθισμένος άνθρωπος, όπως κι ο αρχάγγελος Ραφαήλ στον Τωβία. Ο Γεδεών κατάλαβε ότι πρόκειται για άγγελο μόνο όταν είδε τον άγνωστο επισκέπτη του να κάνει θαύμα. Τότε αναφώνησε: «α, α, Κύριε μου Κύριε, ότι είδον τον άγγελον Κυρίου πρόσωπον προς πρόσωπον» (Κριτ. στ' 23).

Στη σύζυγο του Μανωέ που ήταν άτεκνη και στείρα, ο άγγελος εμφανίστηκε και της μετέφερε την ευχάριστη είδηση πως θα γεννήσει γιο, τον Σαμψών. Κι εκείνη μετέφερε το γεγονός αυτό στο σύζυγό της μ' αυτά εδώ τα λόγια: «άνθρωπος Θεού ήλθε προς με, και είδος αυτού ως είδος αγγέλου Θεού, φοβερόν σφόδρα» (Κριτ. ιγ' 6).

Όταν οι Σύροι περικύκλωσαν τον τόπο όπου ζούσε ο προφήτης Ελισαίος, ο τρομοκρατημένος υπηρέτης του αναφώνησε: «Ω, κύριε, πως ποιήσωμεν;» Και ο Ελισαίος απάντησε: «μη φοβού, ότι πλείους οι μεθ' ημών υπέρ τους μετ' αυτών». Με τις προσευχές του προφήτου Ελισαίου ο Κύριος «διήνοιξε τους οφθαλμούς αυτού και είδε, και ιδού το όρος πλήρες ίππων, και άρμα πυρός περικύκλω Ελι-σαιέ» (Δ' Βασιλ. στ' 16-17). Και βέβαια αυτή ήταν η στρατιά των αγγέλων του Θεού που Εκείνος τους έστειλε για να προστατέψουν τον άγιο άνθρωπο.

Στον προφήτη Ιεζεκιήλ ο άγγελος εμφανίστηκε «ως ομοίωμα ανδρός, από της οσφύος αυτού και έως κάτω πυρ, και από της οσφύος αυτού υπεράνω αυτού ως όρασις ήλεκτρου» (Ιεζ. η' 2).

Ο μεγάλος προφήτης Δανιήλ είδε έναν άγγελο σαν άνθρωπο, ντυμένο με λινά και η οσφύς του ήταν στολισμένη με χρυσίο Ωφάζ. Το σώμα του ήταν σαν θαρσίς και το πρόσωπό του σαν «όρασις αστραπής», τα μάτια του σαν «λαμπάδες πυρός και οι βραχίονες αυτού και τα σκέλη ως όρασις χαλκού στίλβοντος και η φωνή των λόγων αυτού ως φωνή όχλου». Κι ο Δανιήλ τρομοκρατήθηκε τόσο πολύ που είπε: «και εγώ υπελείφθην μόνος... και ουχ υπελείφθη εν εμοί ισχύς... και ουχ εκράτησα ισχύος» (Δαν. ι' 8). Αυτός ήταν ο αρχάγγελος Γαβριήλ.

Ο ίδιος αρχάγγελος Γαβριήλ εμφανίστηκε και στο Ζαχαρία, τον πατέρα του Τιμίου Προδρόμου. Αν κι η εμφάνισή του όμως δεν ήταν τόσο φοβερή, όπως ήταν στον

προφήτη Δανιήλ, ο Ζαχαρίας μόλις τον είδε ξαφνιάστηκε, τον κατέλαβε φόβος. Γι' αυτό κι ο άγγελος του είπε: «Μη φοβού, Ζαχαρία» (Λουκ. α' 12-13).

Για την εμφάνιση του αρχαγγέλου Γαβριήλ στην Παρθένο Μαρία στη Ναζαρέτ, υποθέτουμε πως θα έγινε με ευγενική ανθρώπινη μορφή, όχι με κείνες τις αυστηρές μορφές με τις οποίες εμφανίστηκαν οι άγγελοι στους προφήτες τα παλιότερα χρόνια. Κι η Μαρία όμως φοβήθηκε, ταραχτήκε. Δεν είναι καθόλου περίεργο, γιατί δε μας τρομάζει μόνο κάποια ασυνήθιστη εμφάνιση, αλλά ακόμα και το γεγονός ότι γίνεται εντελώς ξαφνικά. Γι' αυτό κι ο άγγελος την ενθάρρυνε λέγοντας: «Μη φοβού, Μαριάμ» (Λουκ. α' 29-30).

Όταν γεννήθηκε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, εμφανίστηκε ένας άγγελος στους ποιμένες της Βηθλεέμ: «και ιδού άγγελος Κυρίου επέστη αυτοίς και δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αυτούς, και εφοβήθησαν φόβον μέγαν, και είπεν αυτοίς ο άγγελος· μη φοβείσθε» (Λουκ. β' 9-10).

Οι μυροφόρες γυναίκες είδαν έναν άγγελο στον τάφο του αναστημένου Κυρίου: «ην δε η ιδέα αυτού ως αστραπή και το ένδυμα αυτοί λευκόν ωσει χιών, από δε του φόβου αυτού εσείσθησαν οι τηρούντες και εγένοντο ωσει νεκροί». Στις γυναίκες όμως ο άγγελος είπε: «μη φοβείσθε υμείς» (Ματθ. κη' 3-5).

Σε κανένα άλλο από τα ιερά βιβλία δεν έχουν γραφεί τόσα πολλά για τους αγγέλους όσο στην Αποκάλυψη. Ο άγιος Ιωάννης είδε ένα πλήθος αγγέλων γύρω από το θρόνο του Υψίστου. Τους περιγράφει ως ντυμένους με ολοκάθαρα και λευκά λινά, ενώ στα στήθη είχαν ζώνες χρυσές. Εντυπωσιακή είναι η περιγραφή ενός από αυτούς: «Είδα έναν άλλον άγγελο, δυνατό, που τον περιέβαλλε ένα σύννεφο, να κατεβαίνει από τον ουρανό. Γύρω απ' το κεφάλι του ήταν το ουράνιο τόξο· το πρόσωπο του ήταν σαν τον ήλιο, τα πόδια του σαν πύρινες κολόνες...κι έκραξε με δυνατή φωνή σαν το λιοντάρι που βρυχιέται» (Αποκ. ι' 1-3).

Περιβεβλημένος νεφέλην! Ας θυμηθούμε τι είπε ο Κύριος Ιησούς για τη Δευτέρα Παρουσία Του: «και θα θρηνήσουν όλες οι φυλές της γης και θα δουν τον Υιό του Ανθρώπου να έρχεται πάνω στα σύννεφα του ουρανού με δύναμη και πολλή λαμπρότητα» (Ματθ. κδ' 30). Οι νεφέλες του ουρανού υπονοούν τα πλήθη των αγγέλων.

Όλες οι αγγελοφάνειες είναι απλά εμφανίσεις, δεν έχουν σχέση με τη φύση των αγγέλων. Οι άγγελοι είναι αγνά πνεύματα. Όλη τους η δύναμη και το κάλλος είναι πνευματικά, όχι υλικά. Ο ιερός υμνογράφος λέει γι' αυτούς: «Αύλους και νοερούς τους αγγέλους προϋπέστησας, των δρωμένων απάντων σοι κρίζοντας· Ευλο-γείτε πάντα τα έργα τον Κύριον, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας» (Όρθρος, η')

ωδή γ' ήχου).

Οι άγγελοι του Θεού δεν επιθυμούν να λατρεύονται. Όταν ένας άγγελος έδειξε στον άγιο Ιωάννη το νέο παράδεισο στον ουρανό με όλα τα θαυμάσιά του, ο άγιος Ιωάννης έπεσε στα πόδια του αγγέλου για να τον προσκυνήσει, ο άγγελος όμως δεν τον άφησε και του είπε: «κοίτα, μη το κάνεις αυτό! Δούλος είμαι κι εγώ σαν εσένα και τους αδελφούς σου τους προφήτες κι εκείνους που τηρούν τα λόγια αυτού του βιβλίου. Το Θεό να προσκυνήσεις»(Αποκ. κβ' 8-9). Μάλιστα, μόνο το Θεό λατρεύουμε και προσκυνούμε.

Συνεχίζεται...